

[Ministeren for Grønland.]

skellen, og hvilke komponenter der går ind i dette regnestykke.

Knud Hertling: Jeg takker den højtærede minister for svaret, som ganske vist ikke kom helt ind på mit spørgsmål, men vi kan jo vende tilbage til spørgsmålet til sin tid, når Grønlandstillægsnævnet har gjort indstilling til folketinget om tillæggets størrelse. Og så kan vi måske lave en udregning, der nogenlunde kommer til at passe med de 30-40 pct.

Når jeg har sagt det, vil jeg gerne føje til, at det er ikke så meget det, at Grønlandstillægget skal følge lønudviklingen her i landet, jeg har noget imod, som dette, at de andre, nemlig de tjenestemænd i Grønland, som rammes af fødestedskriteriet, snydes for at få gavn af lønudviklingen i Danmark.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen): Det ærede medlem har på ny peget på den forskel i aflønningen af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende, der må blive resultatet af en ændring af Grønlandstillægget. Det ærede medlem rejste spørgsmålet allerede under åbningsdebatten og nævnte den forskel, der er her — og det er gentaget her i dag — på de 12 pct. Her må dog regnes med, at der normalt ydes et sprogtillæg på 5 pct., fordi de fleste af de pågældende tjenestemænd har ret til dette sprogtillæg, således at den reelle forskel bliver mindre, nemlig 7 pct. Det var forskellen pr. 1. april i år, og der er senere reguleret, så der er sket en yderligere mindskelse af forskellen.

Debat om ligelønsproblemet pågår stadig, og jeg tror, man lægger noget odiøst i det som følge af, at man har anvendt dette meget uheldige udtryk — herom er alle enige. Spørgsmålet har så sent som i forårsamlingen været forhandlet i Grønlands landsråd. Det fremgår af den grønne betænkning, vi har fået, hvor man på side 156 siger:

„Landsrådet finder også selv, at betegnelsen fødestedskriterium har en ilde klang, men hverken i landsrådet eller fra anden side er der hidtil fremsat forslag til en løsning, der er mere retfærdig.“

Imidlertid vil jeg tilføje, at det forekommer mig, at man begår en fejl ved at disku-

tere ligelønsproblemet i Grønland, som om problemet var løst andre steder, som om det var løst her i landet. Må jeg eksempelvis gøre det ærede medlem og andre opmærksom på, at i den lønstatistik, der er omdelt her i salen — jeg tænker på det tillægsblad, der følger med Dansk Arbejdsgiverforenings medlemsblad — vil man kunne finde lønforskelle for tidlønnede arbejdere i hovedstadsområdet på 40 pct., og her har jeg med vilje set bort fra de grafiske fag og fra byggefagene, som man normalt betegner som fag, der har en særlig aflønning. Man kan endog inden for samme branche, inden for samme fag, inden for samme overenskomst — det gælder tobaksindustrien — finde lønforskelle for ufaglærte arbejdere her i hovedstadsområdet på 21 pct. For mænd og kvinder taget under ét i hele landet har vi en forskel på 37,8 pct. Det er dog et problem, der ikke eksisterer i Grønland, hvor GAS — GAS står for Grønlandsk Arbejdersammenslutning — har en overenskomst om ligeløn for mænd og kvinder. Endelig har vi også hernede den forskel, der følger af stedtillægget til tjenestemænd. Hvis man tager bundklasserne, finder man en forskel, som ikke er mindre end den forskel, man påviser for Grønlands vedkommende, tværtimod.

Jeg vil imidlertid gerne gøre det helt klart, at den debat, der er rejst om hele dette problem, naturligvis har gjort indtryk, og den har ikke gjort mindre indtryk, efter at et andet æret medlem så sent som i torsdags under finanslovdebatten har rejst dette problem. Når det gør indtryk, er det ikke mindst, fordi dette ærede medlem har været medlem af Grønlandsudvalget, som har stået fadder til fødestedskriteriet. Det er klart, at den rejste kritik på visse områder er uberettiget som også nævnt af det ærede medlem, jeg omtalte før.

Jeg vil ikke afvise, at den virkning, en eventuel regulering af Grønlandstillægget kan få, kan give grundlag for at forsøge at finde frem til nye regler, men jeg vil dog gerne fremhæve det meget afgørende, at det rejser betydelige problemer i forhold til de forudsætninger, der har været drøftet i Grønlandsudvalget af 1960 såvel som i det grønlandske landsråd.

Hermed sluttede spørgsmålet.